

12.4.2018

EOAK/451/2017

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Pasi Pölönen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Anu Rita

KIELTEISET PÄÄTÖKSET SIIRTOHAKEMUKSIIN

1 KANTELU

Kantelija arvosteli sitä, että Itä-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskus on hylännyt hänen hakemuksensa tulla sijoitetuksi Riihimäen vankilaan lähelle perhettään. Kantelijan mukaan hylkäävät päätökset 13.9.2016 ja 9.1.2017 ovat vastoin hänen rangaistusajan suunnitelmaansa olevaa arviointikeskuksen vuonna 2015 asettamaa tavoitetta ylläpitää perhesuhteita. Siirrolle ei hänen mukaansa olisi pitänyt olla estettä senkään vuoksi, että Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskus oli antanut suostumuksen siirtoon. Kantelija kertoi perhesuhteidensa ylläpitämisen vaikeutuneen huomattavasti sen jälkeen, kun hänet sijoitettiin Mikkelin vankilaan elokuussa 2016. Kantelijan mukaan kielteiset päätökset loukkaavat myös hänen alaikäisen lapsensa oikeutta perhe-elämään.

2 SELVITYS

Kantelun johdosta hankittiin Itä- ja Pohjois-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskuksen selvitys (16.2.2017) sekä Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön lausunto (22.3.2017).

Kantelija antoi 12.6.2017 vastineen, jota hän vielä täydensi 14.6.2017.

Käytettävissäni ovat olleet kantelijan toimittamat liitteet, muun muassa 17.1.2017 tulostettu rangaistusajan suunnitelma.

3 RATKAISU

Kantelijan useissa lisäkirjoituksissa tulee esiin alkuperäisessä kantelussa kyseessä olleiden sijoittelupäätösten lisäksi useita myöhempiä siirtohakemuksia ja kielteisiä sijoittelupäätöksiä. Tämä päätös koskee alkuperäisessä kantelussa mainittujen lisäksi sijoittelupäätöksiä 21.2.2017 ja 17.7.2017. Muilta osin kantelijalle vastataan myöhemmin erikseen asioina EOAK/2954/2017 ja EOAK/5346/2017. Kantelijalla on vireillä siirtohakemuksia koskien myös asiat EOAK/5646/2017 ja EOAK/6849/2017.

3.1 Tapahtumia

Kielteinen laitossijoittelupäätös 13.9.2016 oli perusteltu seuraavasti.

”[Kantelijan] kotikunta on vankilaan saapuessaan ollut Joensuu, minkä perusteella hän kuuluu sijoitettavaksi Itä- ja Pohjois-Suomen vankilaan. Mikkelin vankila on Itä- ja Pohjois-Suomen suljetuista vankiloista lähinnä Helsinkiä ja kulkuyhteydet Helsingin ja Mikkelin välillä ovat hyvät. Lisäksi vankeuslain 6 luku 3 a §:n mukaisia lyhytaikaisia siirtoja toiseen vankilaan voidaan mahdollisuuksien mukaan järjestää lähiomaisten tapaamista varten. Ei ole esitetty sellaista syytä, jonka perusteella [kantelija] tulisi siirtää toisen rikosseuraamusalueen vankilaan.”

Hakemukseen liittyvän lausuntokoosteen mukaan Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskus (jäljempänä myös ESRA/Arke) oli 8.9.2016 antanut luvan sijoittaa kantelija Riihimäen vankilaan.

Asian esittelijän esitys kuului seuraavasti.

”Esitän, että [kantelijaa] ei sijoiteta Riihimäen vankilaan.

Nyt suoritettavana olevan tuomion täytäntöönpanon alussa 31.5.2012 [kantelijan] kotikunta on ollut Joensuu, joten kotikuntansa perustella hän kuuluu sijoitettavaksi Ipran laitokseen. Ipran laitoksista Mikkelin vankila on lähin hänen alaikäisen lapsensa kotikuntaa (Helsinki) oleva laitos, jossa [kantelijalla] on mahdollisuus tavata lastaan ja muuta perhettään vankilan järjestämässä tapaamisissa Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön 2.9.2016 antaman määräyksen (Dnro 3/004/2016) mukaan.”

Kielteinen laitossijoittelupäätös 9.1.2017 oli perusteltu seuraavasti.

”[Kantelijan] kotikunta on vankilaan saapuessa ollut Joensuu, minkä perusteella hänet lähtökohtaisesti tulee sijoittaa Itä- ja Pohjois-Suomen vankilaan. Mikkelin vankila on Itä- ja Pohjois-Suomen suljetuista vankiloista lähinnä Helsinkiä ja kulkuyhteydet Helsingin ja Mikkelin välillä ovat hyvät. Etelä-Suomen vankiloissa ei ole tilaa. Ei ole esitetty sellaista syytä, jonka perusteella [kantelija] tulisi siirtää toisen rikosseuraamusalueen vankilaan. Vankeuslain 6 luku 3 a §:n mukaisia lyhytaikaisia siirtoja toiseen vankilaan voidaan mahdollisuuksien mukaan järjestää lähiomaisten tapaamista varten.”

Hakemukseen liittyvässä lausuntokoosteessa ei ole Mikkelin vankilan lausuntoa eikä Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskuksen lausuntoa. Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen aluekeskuksesta puhelimitse 3.4.2018 saadun tiedon mukaan vankitietojärjestelmässä näille lausunnoille tarkoitetut kentät ovat tyhjä.

Asian esittelijän esitys kuului seuraavasti.

”Esitän, että [kantelijaa] ei sijoiteta Riihimäen vankilaan.

[Kantelijan] kotikunta on vankilaan saapuessa ollut Joensuu, minkä perusteella hän kuuluu sijoitettavaksi Itä- ja Pohjois-Suomen vankilaan. Mikkelin vankila on Itä- ja Pohjois-Suomen suljetuista vankiloista lähinnä Helsinkiä ja kulkuyhteydet Helsingin ja Mikkelin välillä ovat hyvät. Ei ole esitetty sellaista syytä, jonka perusteella [kantelija] tulisi siirtää toisen rikosseuraamusalueen vankilaan. Vankeuslain 6 luku 3 a §:n mukaisia lyhytaikaisia siirtoja toiseen vankilaan voidaan mahdollisuuksien mukaan järjestää lähiomaisten tapaamisia varten.”

Siirtohakemuksessaan 15.12.2016 kantelija oli vedonnut muun muassa siihen, että rangaistusajan suunnitelman tavoite pitää yllä perhesuhteita ei toteudu Mikkelin vankilassa, koska hänen neljä lastaan, jotka olivat käyneet perhetapaamisissa Riihimäen vankilassa, asuvat Helsingissä ja perhetapaamiset päättyivät hänen siirtoonsa Mikkeliin 8.8.2016.

Kantelijan rangaistusajan suunnitelmassa (tulostettu Mikkelin vankilassa 17.1.2017) kohdassa ”Sosiaaliset sidokset ja elämäntapa, suunniteltu toiminta” on seuraava 15.7.2015 tehty kirjaus:

”Tavoitteeksi lisättiin perhesuhteiden ylläpitäminen. [Kantelija] on pitänyt säännöllisesti yhteyttä lähiomaisiin, lisäksi perhetapaamisia on toteutunut säännöllisesti. Suhteiden ylläpitäminen läheisiin on tärkeä voimavara [kantelijalle].”

Samaan kohtaan on jo lokakuussa 2008 kirjattu, että sairastavan isän ja perheen tapaamisia jatketaan edelleen.

Toteutuneena toimintana kohtaan ”Sosiaaliset sidokset ja elämäntapa” on kirjattu huhtikuussa 2016 ”jatkuu ennallaan”, lokakuussa 2015 ”Perhetapaamiset ovat ennallaan, perhe tärkeä voimavara” sekä maaliskuussa 2013 ”Soittelee säännöllisesti lapsilleen.” Lisäksi vuosilta 2009 ja 2011 on yhteydenpidon toteutumiseen liittyvät merkinnät.

3.2 Selvitys ja lausunto

Itä- ja Pohjois-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskuksen (jäljempänä myös IP-RA/Arke) selvityksen mukaan kantelija on muuttanut kirjoille Joensuuhun 1.11.2007 ja hän on edelleen Itä-Suomen maistraatissa kirjoilla. Kantelija oli sijoitettuna Riihimäen vankilaan vuodesta 2011 lähtien vankilan riittävän valvontatason vuoksi 4.8.2016 saakka, jolloin kantelija siirrettiin Riihimäen vankilan esityksestä hänen kotikuntansa mukaiselle rikosseuraamusalueelle Mikkelin vankilaan.

Selvityksen mukaan sijoituksessa huomioitiin Mikkelin vankilan peruskorjauksen ja uudisrakennuksen mahdollistama riittävä valvonnan taso. Lisäksi huomioitiin kantelijan perhesuhteiden ylläpitäminen siten, että Mikkelin vankila on rikosseuraamusalueen eteläisin suljettu vankila ja suoran junayhteyden päässä Helsingistä. Mikkelin vankila on rautatieasemalta kävelymatkan päässä (650 m). Kantelijan pääkaupunkiseudulla asuvat läheiset voivat käydä häntä tapaamassa Mikkelin vankilassa kohtuullisen matkan päässä.

Selvityksen mukaan kantelija voidaan vastaanottavan vankilan johtajan päätöksellä siirtää vankeuslain 6 luvun 3 a §:n mukaisesti esimerkiksi Etelä-Suomen vankilaan tapaamisen järjestämistä varten. Vankitietojärjestelmän mukaan kantelija ei ole Mikkelin vankilassa ollessaan anonut tällaista siirtoa. Lyhytaikaisten siirtojen mahdollisuus on kirjattu kolmeen laitossijoituspäätökseen. Selvityksen mukaan tosin tällä hetkellä kaikki Etelä-Suomen vankilat ovat täynnä, joten lyhytaikaistenkin siirtojen järjestäminen voi käytännössä olla hankalaa. Etelä-Suomesta sijoitetaan jatkuvasti vankeja Itä- ja Pohjois-Suomen vankiloihin Etelä-Suomen vankiloiden tilahtauden vuoksi.

Kantelijalla on väestötietojärjestelmän mukaan viisi lasta, joista neljä on aikuisia ja yksi on alaikäinen. Selvityksen mukaan kantelija on tavannut alaikäistä lastaan Jokelan vankilassa kaksi kertaa vuonna 2008, Pyhäselän vankilassa 24 kertaa vuosina 2008–2011, Riihimäen vankilassa 35 kertaa vuosina 2011–2016 ja Vantaan vankilassa 14 kertaa vuosina 2012–2015. Vuonna 2016 tapaamisia on ollut neljä kertaa Riihimäen vankilassa ennen Mikkelin vankilaan 4.8.2016 tapahtunutta siirtämistä.

Selvityksen mukaan kantelijan sijoittamiselle Riihimäen vankilaan ei ole katsottu olevan riittävästi perusteita ja aluekeskus on ottanut läheisten tapaamismahdollisuudet huomioon kohtuullisessa määrin. Arviointikeskus ei ole nähnyt riittävän perustelluksi sijoittaa kantelijaa kokoaikaisesti Riihimäen vankilaan sen vuoksi, että hänen tapajillaan olisi vankilaan lyhyempi matka, kun otetaan huomioon Helsingin ja Mikkelin väliset hyvät liikenneyhteydet. Selvityksen mukaan hakemukseen on lähtökohtaisesti suhtauduttu myönteisesti, mutta kokonaisharkinnassa on kuitenkin päädytty kielteiseen ratkaisuun. Selvityksen mukaan kantelijan rangaistusajan suunnitelma on keskeisimmän tavoitteen osalta lähtenyt etenemään vasta Mikkelin vankilassa.

Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön lausunnon mukaan selvityksen ja sijoitusta koskevien päätösten perusteluiden mukaan kantelijan sijoittamista on arvioitu asianmukaisesti koko-naisharkintaan perustuen. Perustelut on myös asianmukaisesti kirjattu päätöksiin ja esitetty selvityksessä. Kantelija on voitu riittävän valvonnan tason vaatimuksesta johtuen sijoittaa Riihimäen vankilasta Mikkelin vankilaan elokuussa 2016 Mikkelin vankilan peruskorjauksen ja uudisrakennuksen mahdollistaessa sijoittamisen IPRA:n alueelle. Sijoituspäätöksessä on myös huomioitu kantelijan perhesuhteiden ylläpitäminen. Selvityksen mukaan ES-RA/Arken kantaa Riihimäen vankilaan sijoittamiseen on kysytty, mutta päätösharkinnassa on kuitenkin päädytty kielteiseen ratkaisuun kokonaisharkinnan perusteella.

Lausunnon mukaan Mikkelin vankilan apulaisjohtajalta saadun tiedon mukaan kantelija ei ole hakenut Mikkelin vankilassa tapaamisia lapsensa kanssa. Keskushallintoyksikkö toteaa viikonlopun aikaisen, vain kello 9 alkaen, tapaamisajan osalta, että vankeuslain 13 luvun 1 §:n mukaan tapaaminen voidaan sallia muulloinkin kuin tapaamista varten varattuina aikoina, jos se on tarpeen vangin yhteyksien säilymiseksi tai muusta tärkeästä syystä. Keskushallintoyksikkö lähetti lausuntonsa Mikkelin vankilan johtajan tietoon sen huomioimiseksi, että tarvittaessa tapaamisia tulee järjestää myös muina kuin tapaamiseen normaalisti varattuina aikoina. Kun kyseessä on pidempi tapaamismatka ja tapaaja on alaikäinen, olisi tällöin perusteltua järjestää tapaaminen myöhempään kellonaikaan.

Vankeuslain 6 luvun 3 a §:n mukaisesti vanki voidaan siirtää lyhyeksi ajaksi toiseen vankilaan, jos se on perusteltua tapaamisen järjestämiseksi. Helsingin vankilan johtajalta saadun tiedon mukaan vankilan käyttöasteen vuoksi Helsingin vankilan ei ole mahdollista toimia muissa vankiloissa olevien tapaamispaikkana kuin erittäin poikkeuksellisesti ja erittäin perustellusta syystä.

Keskushallintoyksikön mukaan kantelijan kanteluun liittämä jäljennös 11.1.2017 anomastaan Helsingin vankilassa järjestettävästä valvomattomasta tapaamista ei ole saapunut Helsingin vankilaan käsiteltäväksi. Hakemukseen on Mikkelin vankilassa kirjattu, että se on skannattu ja lähetetty Helsingin vankilaan päätettäväksi. Keskushallintoyksikön selvityksestä ilmenee, että hakemus ei ole saapunut Helsingin vankilaan käsiteltäväksi ja syy on ilmeisesti sähköpostin toiminnassa ollut katkos.

Lausunnon todetaan, että selvityksissä tuodaan esille Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen vankiloiden korkea käyttöaste. Näin ollen muilta alueilta ei lähtökohtaisesti tulisi siirtää vankeja Etelä-Suomen alueelle.

Keskushallintoyksikkö totesi vielä, että kantelija on käynyt saattamattomilla poistumisluvilla 26.1.2017 lähtien kolme kertaa 1–2 vrk pääkaupunkiseudulla. Kantelija on perustellut poistumislupia perhesuhteiden ylläpidolla.

3.3 Kantelijan vastine

Kantelija on vastineessaan kiinnittänyt huomiota muun muassa seuraaviin seikkoihin.

Tapaajien tulisi lähteä Helsingistä jo edellisenä iltana tai aamuyöstä ollakseen Mikkelin vankilassa valvomattoman tapaamisen alkamisajankohtana, joka on vain kello 9.

Muiden vankiloiden vangeille ei käytännössä järjestetä valvomattomia tapaamisia Helsingin vankilassa.

Valvomattomat tapaamiset perheenjäsenten kanssa ovat vuodesta 2008 lähtien toteutuneet kuukausittain lukuun ottamatta varmuusosastosijoituksen aikaa ja aikaa poliisivankilassa. Riihimäen vankilassa kantelijan kolme lasta ovat käyneet valvomattomissa tapaamisissa kahden kuukauden välein ja hänen alaikäisen lapsensa äiti kahden kuukauden välein, eli ennen Mikkelin vankilaan siirtymistä tapaamiset ovat toteutuneet kuukausittain.

Mikkelin vankila on puoltanut kantelijan siirtoa lähemmäksi lapsiaan. Ellei kantelijalla olisi varaa maksaa poistumislupien junalippuja välille Mikkelin–Helsinki, hänellä ei olisi käytännössä mahdollisuutta tavata lapsiaan ja muita läheisiään.

Kantelija piti hyvin erikoisena IPRA/Arken selvitystä siitä, että hänen siirtoanomuksiinsa olisi lähtökohtaisesti suhtauduttu myönteisesti ottaen huomioon kantelussa ja sen täydennyksissä todettu. Kantelijan mukaan vastoin IPRA/Arken selvityksessä toteamaa Riihimäen vankilassa tehtyjen päivitysten mukaan rangaistusajan suunnitelman on todettu hänen siellä ollessaan edenneen kaikilta osin. Mikkelin vankilassa olon ajalla 9.8.2016–12.6.2017 rangaistusajan suunnitelmaa on hänen läsnä ollessaan päivitetty vain kerran.

3.4 Oikeusohjeita

Vankeuslain 1 luvun 2 §:ssä säädetään vankeuden täytäntöönpanon tavoitteista.

2 §

Vankeuden täytäntöönpanon tavoite

Vankeuden täytäntöönpanon tavoitteena on lisätä vangin valmiuksia rikoksettomaan elämäntapaan edistämällä vangin elämänhallintaa ja sijoittumista yhteiskuntaan sekä estää rikosten tekeminen rangaistusaikana.

Vankeuslain 4 luvun 8 §:ssä säädetään siitä, mitä tulee ottaa huomioon vangin sijoitusvankilasta päätettäessä.

8 §

Vankilaan sijoittamisen yleisperiaatteet

Sijoitettaessa vankeja vankilaan on otettava huomioon rangaistusajan suunnitelman mukaisesti vangin kotipaikka, yhteyksien säilyminen lähiomaisiin tai muihin läheisiin, ikä, sukupuoli, terveydentila, rangaistuskertaisuus, vangin aikaisempi rikollisuus ja vangin oma toivomus sekä mahdollisuudet sijoittua rangaistusajan suunnitelman edellyttämään toimintaan. Sijoituspäätöstä tehtäessä tulee lisäksi kiinnittää huomiota vangin mahdollisuuksiin hoitaa vankeuden täytäntöönpanoon liittyviä asioita omalla kielellään. Vankia ei tule sijoittaa suljetumpaan vankilaan tai vankilan osastoon kuin vankilan järjestys ja turvallisuus sekä vankilassa pitämisen varmuus edellyttävät. Lisäksi on otettava huomioon, mitä 9 §:ssä säädetään.

Alle 18-vuotias on sijoitettava sellaiseen vankilaan, että hänet voidaan pitää erillään aikuisista vangeista, jollei hänen etunsa muuta vaadi.

Vankeuslain 6 luvun 3 §:ssä säädetään vangin siirtämisen perusteista ja 6 §:n 1 momentissa toimivallasta.

3 §

Vangin siirtäminen toiseen vankilaan

Vanki voidaan siirtää suljetusta vankilasta toiseen suljettuun vankilaan tai avolaitoksesta toiseen avolaitokseen, jos se edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista tai on muutoin perusteltua ja voidaan olettaa, että vanki sopeutuu toisen vankilan olosuhteisiin. Vanki voidaan siirtää ilman omaa suostumustaan. (10.4.2015/393)

Vanki tulee siirtää toiseen vankilaan, jos vankilassa pitämisen varmuus, vankilan järjestys, täytäntöönpanon turvallisuus, vangin oma tai muun henkilön turvallisuus, rikollisen toiminnan estäminen taikka muu vastaava syy sitä edellyttää. Vanki voidaan siirtää toiseen vankilaan myös vankiloiden käyttöasteen tasoittamiseksi.

Vangin on siirrosta huolimatta voitava mahdollisuuksien mukaan jatkaa rangaistusajan suunnitelman mukaista toimintaa, ja hänen on siirrosta huolimatta saatava tarvitsemaansa hoitoa.

6 § (10.4.2015/393)

Siirtämisestä päättäminen

Vangin siirtämisestä rikosseuraamusalueella päättää arviointikeskuksen johtaja tai työjärjestyksessä määrätty arviointikeskuksen johtajan sijaisena toimiva virkamies. Arviointikeskuksen johtaja voi siirtää päätösvaltaa asiassa myös rangaistusajan suunnitelmassa nimetyille vankilan johtajalle. Jos vanki siirretään toiselle rikosseuraamusalueelle, siirto edellyttää vastaanottavan rikosseuraamusalueen arviointikeskuksen johtajan tai työjärjestyksessä määrätyn arviointikeskuksen johtajan sijaisena toimivan virkamiehen suostumuksen.

Rikosseuraamuslaitoksesta annetun lain 2 §:ssä säädetään toiminnan tavoitteesta seuraavaa.

2 §

Toiminnan tavoite

Laitoksen toiminnan tavoitteena on yhdyskuntaseuraamusten ja vankeusrangaistusten täytäntöönpano siten, että lisätään tuomittujen valmiuksia rikoksettomaan elämäntapaan sekä edistetään heidän elämänhallintaansa ja sijoittumistaan yhteiskuntaan.

Arviointikeskuksen sijoittelua koskevan toimivallan määräytymisestä on aiemmin ollut voimassa Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön määräys Rikosseuraamuslaitoksen arviointikeskuksen toiminta (12/004/2012). Määräys kuului tältä osin seuraavasti.

2. Arviointikeskuksen toimivalta

Vankeusrangaistukseen tuomitun ja vangin sijoittamisesta päättää pääsääntöisesti sen arviointikeskuksen johtaja, jonka toimialueella henkilön kotikunta on ulosottoviranomaisen täytäntöönpanotoiminnan aikana tai tutkintavankeuden alkaessa. Jos ulkomaalaisella vangilla ei ole kotipaikkaa Suomessa, hänen kohdallaan kotikunnan asemasta sijoittelua koskevan toimivallan määräytymisperusteena käytetään sen käräjäoikeuden paikkakuntaa, joka on hänet Suomessa vanginnut. Toimivalta säilyy samalla arviointikeskuksella rangaistusajan loppuun saakka riippumatta siitä, millä alueella tuomitun/vangin rangaistusajan suunnitelma tehdään. Jos rikosseuraamusalueella ei ole vankipaikkoja jotain vankiryhmää (esim. naisvangit) varten, vangin haastattelee ja rangaistusajan suunnitelman tekee vangin sijoitusalueen arviointikeskus. Arviointikeskukset voivat keskenään sopia vangin siirtämisestä toiselle Rikosseuraamusalueelle perustellusta syystä.

Määräys 12/004/2012 on kumottu 1.5.2015 alkaen ohjeella Vankeusrangaistuksen ja sakon muuntorangaistuksen täytäntöönpanon aloittaminen ja rangaistusajan suunnittelu (5/004/15). Ohjeessa todetaan seuraavaa.

Jos tuomittu on jo vankilassa, täytäntöönpanoyksikkö lähettää täytäntöönpanokirjan ja muut täytäntöönpanoon tarvittavat tiedot vankilaan, jossa tuomittu on kirjoilla. Jos tuomittu ei ole vankilassa, täytäntöönpanoyksikkö lähettää 1 momentissa tarkoitetut tiedot tuomitun asuin- tai oleskelupaikan mukaan määräytyvään rikosseuraamusalueen arviointikeskukseen. Jos tuomitun asuin- tai oleskelukunta on muuttunut, arviointikeskuksen on siirrettävä täytäntöönpanoasiakirjat toimivaltaiselle arviointikeskukselle. Siirrosta on ilmoitettava täytäntöönpanoyksikölle. Jos tuomitulla ei ole kotikuntaa tai asuinkuntaa Suomessa, täytäntöönpanoyksikkö lähettää täytäntöönpanokirjat siihen arviointikeskukseen, jonka toimialueella rangaistuksen tuominut tuomioistuin sijaitsee. (VN asetus vankeudesta 2 luku 5 §).

Ohje vastaa tältä osin vankeudesta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 luvun 5 §:ssä säädettyä. Sen sijaan ohjeessa ei ole aiempaa määräystä (12/004/2012) vastaavaa arviointikeskusten sijoittelua koskevan toimivallan määräytymistä koskevaa osuutta.

Valtioneuvoston asetus vankeudesta

2 luku

5 §

Tuomion lähettäminen täytäntöönpantavaksi

Jos tuomittu on jo vankilassa, Rikosseuraamuslaitoksen täytäntöönpanoyksikkö lähettää täytäntöönpanokirjan ja muut täytäntöönpanoon tarvittavat tiedot vankilaan, jossa tuomittu on kirjoilla.

Jos tuomittu ei ole vankilassa, täytäntöönpanoyksikkö lähettää 1 momentissa tarkoitetut tiedot tuomitun asuin- tai oleskelupaikan mukaan määräytyvään rikosseuraamusalueen arviointikeskukseen, yhdyskuntaseuraamustoimistoon tai vankilaan. Jos tuomitun asuin- tai oleskelukunta on muuttunut, arviointikeskuksen, yhdyskuntaseuraamustoimiston tai vankilan on siirrettävä täytäntöönpanoasiakirjat toimivaltaiselle Rikosseuraamuslaitoksen yksikölle. Siirrosta on ilmoitettava täytäntöönpanoyksikölle.

Jos tuomitulla ei ole kotikuntaa tai asuinkuntaa Suomessa, täytäntöönpanoyksikkö lähettää 1 momentissa tarkoitetut tiedot siihen arviointikeskukseen, yhdyskuntaseuraamustoimistoon tai vankilaan, jonka toimialueella rangaistuksen tuominnut tuomioistuin sijaitsee.

Lapsen oikeuksien yleissopimuksen 9 artiklan 3. kohdan mukaan sopimusvaltiot kunnioittavat vanhemmastaan tai vanhemmistaan erossa asuvan lapsen oikeutta ylläpitää henkilökohtaisia suhteita ja suoria yhteyksiä kumpaankin vanhempaansa säännöllisesti, paitsi jos se on lapsen edun vastaista.

3.5 Kannanotto

3.5.1 Kantelijan tilanteesta

Kantelijan rangaistusajan suunnitelmassa yhtenä tavoitteena on perhesuhteiden ylläpitäminen. Käytettävissäni olevan selvityksen perusteella on kiistatonta, että kantelija on säännöllisesti ja tiiviisti pitänyt yhteyttä lähiomaisiinsa. Minulla ei ole perustetta epäillä kantelijan kertomaa, että valvomattomat tapaamiset ovat toteutuneet Riihimäen vankilassa kerran kuukaudessa. Rangaistusajan suunnitelman merkintöjen perusteella yhteydenpito on ollut tiivistä jo vuosia, mahdollisesti koko rangaistusajan.

Selvityksessä tai lausunnossa ei ole kiistetty sitä, että kantelijan neljä lasta ja alaikäisen lapsen äiti asuvat Helsingissä. Minulla ei muutoinkaan ole perusteita epäillä tämän tiedon paikansapitävyyttä.

Selvää on, että kantelijan läheisten on huomattavasti vaikeampaa ja kalliimpaa matkustaa Mikkelin vankilaan kuin Riihimäen vankilaan tai joihinkin muihin Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen laitoksiin. Sikäli kuin tapaamisen ainoa mahdollinen alkamisaika olisi ollut kello yhdeksän, tapaamismatkat olisivat muodostuneet tapajille raskaiksi, jopa kohtuuttomiksi. Jos käytettävissä ei olisi henkilöautoa, on mahdollista, että paikallaolo Mikkelin vankilassa viikonloppuna kello yhdeksän aamulla olisi edellyttänyt edeltävän yön yöpymistä Mikkellisä. Joka tapauksessa henkilöautollakin matkaan olisi pitänyt lähteä hyvin aikaisin, jo ennen kello kuutta, jotta voi olla varma ajoissa perille saapumisesta.

Sinänsä on selvää, että vankilan tulisi tällaisessa tilanteessa huomioida vankeuslain säännös, jonka mukaan tapaaminen voidaan sallia muulloinkin kuin tapaamista varten varattuina aikoina. Kantelussa ei ole kyse Mikkelin vankilan tapaamisjärjestelyistä, joten en käsittele tätä enempää.

Sijoittelupäätöksissä sekä selvityksessä ja lausunnossa on vedottu myös mahdollisuuteen siirtää kantelija lyhytaikaisesti Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen aluekeskuksen vankilaan tapaamista varten. Selvää kuitenkin on, että tällainen lyhytaikainen siirto toteutuu yleensä selvästi harvemmin kuin vangin omassa sijoitusvankilassa myönnettävät valvomattomat tapaamiset.

Kantelija on sittemmin, tammikuusta 2017 alkaen, saanut poistumislupia ja voinut niiden aikana tavata omaisiaan. Kuten kantelija toteaa, Mikkelin vankilaan sijoittaminen kuitenkin vaikuttaa hänen poistumislupakustannuksiinsa korottavasti.

Kaiken kaikkiaan kantelijan sijoittaminen Mikkelin vankilaan on huomattavasti vaikeuttanut hänen ja hänen läheistensä yhteydenpitoa verrattuna siihen, että kantelija olisi sijoitettu Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen alueelle, jossa hänen lähiomaistensa asuinpaikka on ollut. Sijoittaminen Mikkelin vankilaan ei siten ole toteuttanut rangaistusajan suunnitelman tavoitetta pitää yllä perhesuhteita.

3.5.2 Vangin kotipaikan ja arviointikeskuksen sijoittelutoimivallan määrittelemisestä ja merkityksestä

Kielteisissä päätöksissä lähtökohtana on ollut ajatus, että vanki tulee sijoittaa ”oman” arviointikeskuksensa alueelle. Sen, minkä arviointikeskuksen sijoitettavaksi vanki kuuluu, on katsottu määräytyvän väestötietojärjestelmään merkityn kotikunnan mukaan, jonka on kantelijan tapauksessa ilmoitettu olleen rangaistuksen suorittamisen alkaessa ja olevan edelleen Joensuu.

Selvityksessä tai lausunnossa ei ole perusteltu, mihin perustuen väestötietojärjestelmän mukaisen kotikunnan on katsottu määräävän arviointikeskuksen toimivallan. Säädösperustaa tälle ei tietääkseni ole. Vankeudesta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 luvun 5 §:n mukaan täytäntöönpanon aloittamista varten täytäntöönpanotiedot lähetetään tuomitun asuin- tai oleskelupaikan mukaan määräytyvälle arviointikeskukselle (tai yhdyskuntaseuraamustoimistoon tai vankilaan). Tässäkin kyse on vain täytäntöönpanon aloittamisesta, ei toimivaltaisen arviointikeskuksen määräytymisestä muutoin tai myöhemmin.

Mielestäni asetusteksti tarkoittaa tosiasiallista asuin- tai oleskelupaikkaa, joka voi joskus poiketa väestötietojärjestelmässä olevasta tiedosta. Luonnollisesti henkilön todellinen asuin- tai oleskelupaikka on yleensä sama kuin väestötietojärjestelmän mukainen kotikunta. Viranomaisella ei liene yleensä myöskään muuta tietoa henkilön asuin- tai oleskelupaikasta kuin väestötietojärjestelmässä oleva kotikunta ja osoite, ainakaan ennen kuin henkilö on tavoitettu ja häneltä on voitu saada tietoa asiasta. Tällöin usein ainoa mahdollisuus on ottaa toiminnan perusteeksi väestötietojärjestelmän tiedot. Nähdäkseni täytäntöönpanoa aloitettaessa tulee kuitenkin pyrkiä ottamaan huomioon, mihin vangilla tosiasiallisesti on kiintein yhteys ja toimia tämän mukaisesti.

Kaikessa vankilaan sijoittamisessa huomioon otettaviin seikkoihin (vankeuslaki 4 luku 8 §) kuuluvat vangin kotipaikka ja yhteyksien säilyminen lähiomaisiin ja muihin läheisiin. Vankeuslain tavoitteiden ja vankeuslain esitöiden perusteella on selvää, että sijoittelussa huomioitava kotipaikka tarkoittaa todellista tilannetta, ei rekisterimerkintää, jos nämä jostakin syystä poikkeavat toisistaan.

Jo 1970-luvun alussa, uudistettaessa vankeinhoitoa koskevia säännöksiä (niin sanottu RTA-paketti), pyrittiin turvaamaan vangin yhteydet entiseen elinympäristöönsä määräämällä sijoitteluperusteeksi vangin kotipaikka.¹ Vankeuslakia edeltänyttä lakia täydensi asetus, jossa säädettiin kotipaikan läheisyyden periaatteesta. Vangit tuli mahdollisuuksien mukaan sijoittaa rangaistuslaitoksiin siten, että heidän yhteytensä omaisiin eivät kohtuuttomasti vaikeutuneet.² Vankeuslain tavoitteita ja esityksen keskeisiä ehdotuksia lain esitöissä selostettaessa sijoittelun merkityksestä on todettu, että se missä vankilassa vanki suorittaa rangaistuksensa, on merkityksellistä vangin yhteyksien säilymisen ja vapauttamisen lähestyessä myös vapauttamisjärjestelyjen kannalta.³

Myös kotikuntalailla pyritään tosiasiallisen tilanteen mukaiseen rekisterimerkintään, mikä käy ilmi lain 2 luvun 2 §:stä. Väestötietojärjestelmään merkitty kotikunta voi tästä huolimatta eriyistä olla jokin muu kuin se, mihin henkilöllä tosiasiaassa on kiintein yhteys.

2 §

Kotikunta

Henkilön kotikunta on jäljempänä tässä laissa säädetyin poikkeuksin se kunta, jossa hän asuu. Vastasyntyneen lapsen kotikunta on se kunta, jossa hänen äidillään on kotikunta lapsen syntyesä.

Jos henkilöllä on käytössään useampia asuntoja tai jos hänellä ei ole käytössään asuntoa lainkaan, hänen kotikuntansa on se kunta, jota hän perhesuhteidensa, toimeentulonsa tai muiden vastaavien seikkojen johdosta itse pitää kotikuntanaan ja johon hänellä on edellä mainittujen seikkojen perusteella kiintein yhteys. (25.8.2016/669)

Jos henkilön omaa käsitystä kotikunnastaan ei ole voitu selvittää, hänen kotikuntansa on se kunta, johon hänellä on katsottava olevan kiintein yhteys asumisensa, perhesuhteidensa, toimeentulonsa ja muiden vastaavien seikkojen johdosta.

Kantelijan tapauksessa näyttää selvältä, että hänen kiinteimmät siteensä ovat nyt pääkaupunkiseudulla, kun hänen lapsistaan neljä ja hänen alaikäisen lapsensa äiti asuvat Helsingissä ja kantelijan yhteydenpito heihin on ollut tiivistä. Käytettävissäni olevan selvityksen perusteella sittemmin myös hänen poistumislupansa ovat suuntautuneet Helsinkiin omaisten luokse. Tiedossani ei ole, mikä on ollut tilanne kantelijan joutuessa vankilaan ja onko väestötietojärjestelmän mukainen Joensuu tuolloinkaan vastannut sitä, mitä vankeuslaissa tarkoitetaan kotipaikalla ja vankeudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa asuin- tai oleskelupaikalla.

Kuten totesin, siitä mikä arviointikeskus on toimivaltainen sijoittamaan vangin ei ole säädetty muutoin kuin täytäntöönpanon aloittamista koskevassa vankeudesta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 luvun 5 §:ssä. *Sääntelemättä on, mikä arviointikeskus on toimivaltainen myöhemmin, ja miten ratkaistaan tilanne, jossa vangin kotipaikkatilanteessa tapahtuu muutoksia rangaistuksen suorittamisen aikana.*

Vankeuslaissa tai muissa vankien sijoittelua koskevissa säädöksissä ei ole säädetty, että kotikuntalain mukainen väestötietojärjestelmään merkitty kotikunta on se, jonka mukaan poikkeuksetta määräytyy, mikä on rangaistuksen täytäntöönpanoa koskevissa säännöksissä tarkoitettu vangin asuin- tai oleskelupaikka tai kotipaikka. Sen sijaan vankeuslain ja muun vankeja koskevan sääntelyn lähtökohta on, että vankilaan sijoittamisessa huomioon otettava kotipaikka on se, johon vangin yhteydet ovat kiinteimmät. Tämä palvelee parhaiten rangaistuksen täytäntöönpanon tavoitteita.

¹ HE 263/2004, s.8.

² HE 263/2004, s. 23

³ HE 263/2004, s. 112

Tämä kantelu on tuonut esiin ongelman toimivallan määrittelyssä. Minulla ei ole perusteita arvostella Itä- ja Pohjois-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskusta siltä osin, kun se on katsonut olevansa toimivaltainen kantelijan asiassa, koska selvää toimivaltaa koskevaa säännöstä ei ole. Saatan kuitenkin Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön tietoon havaintoni sääntelyn puutteellisuudesta.

Lisäksi saatan Itä- ja Pohjois-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskuksen tietoon käsitkseni, että vankilaan sijoittamisen yleisperiaatteissa tarkoitettu kotipaikka ei aina määräydy väestötietojärjestelmän perustella, vaan huomioon tulee ottaa tosiasiallinen tilanne. Kantelussa tarkoitetuissa päätöksissä, niiden esittelymuistioissa tai arviointikeskuksen selvityksessä ei tule esiin, että asiassa olisi selvitetty ja arvioitu sitä, olisiko kantelijalla kiintein yhteys omaistensa asuinpaikkaan Helsinkiin ja pitäisikö sitä pitää vankeuslain tarkoittamana kantelijan kotipaikkana Joensuun sijasta.

Kantelijan toimittamassa liiteaineistossa on Mikkelin vankilan 21.6.2017 antama lausunto erääseen kantelijan siirtohakemukseen. Lausunto kuuluu seuraavasti: ”Syyt siirtoon erittäin perusteltuja. [Kantelija] käy usein poistumisluvilla pääkaupunkiseudulla. Kohtuutonta kulkea jatkuvasti asioiden hoidon ja perheen takia Miv:sta. Osoite lienee ollut aikoinen Ipran alueella, mutta ei muita siteitä sinne.” Lausunto on annettu vasta kantelussa kyseessä olevien päätösten jälkeen, mutta kantelijan siteet pääkaupunkiseudulle ovat ymmärtääkseni olleet samantlaiset jo aiemminkin.

Kuten kantelijan tapaus osoittaa, väestötietojärjestelmän mukaisen kotikunnan pitäminen poikkeuksetta sijoittelun perusteena voi olla ongelmallista. Jos kantelijan katsotaan kuuluvan Itä- ja Pohjois-Suomen rikosseuraamusalueelle sijoitettavaksi, hänen sijoittamiselleen omaistensa läheisyyteen on saatava toisen rikosseuraamusalueen suostumus. Jos suostumusta ei anneta, läheisyyden periaatteen noudattaminen kärsii.

Kantelussa kyseessä olevaa tilannetta ei mahdollisesti olisi edes syntynyt, jos toimivaltaisen arviointikeskuksen määrittely kesken rangaistuksen suorittamisen olisi katsottu olevan mahdollista ja jos kantelijan osalta toimivaltainen arviointikeskus olisi vaihtunut. Voidaan myös kysyä, mikä on Rikosseuraamuslaitoksen vankeinhoitoalueisiin jakamisen tarkoitus. Ainakin yksi syy on ymmärtääkseni se, että vangit tulisivat aluejärjestelmässä sijoitetuksi ”omalle alueelleen” eli lähelle kotipaikkaansa ja lähiomaisiaan tai muita läheisiään. Nyt järjestely on kuitenkin toiminut vastoin tätä tavoitetta.

Kantelussa kyseessä olevien yksittäisten päätösten osalta totean seuraavan.

Asia, johon annettiin **päätös 13.9.2016**, olisi voitu ratkaista myös toisin.

Päätöksessä 13.9.2016 on todettu, ettei ole esitetty sellaista syytä, jonka perusteella kantelija tulisi siirtää toiseen vankilaan. Asiassa ei kuitenkaan ole esitetty myöskään mitään syytä olla siirtämättä häntä. Siirtämisen puolesta sen sijaan puhuvat vankeuslain 4 luvun 8 §:n mukaan huomioon otettavat (todellinen) kotipaikka, yhteyksien säilyminen lähiomaisin ja vangin oma toivomus. Siirtämistä olisi vankeuslain 6 luvun 3 §:n mukaisesti puoltanut myös rangaistusajan suunnitelman tavoitteena oleva perhesuhteiden ylläpitäminen. Lisäksi Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskus oli antanut suostumuksensa siirtoon.

Arviointikeskuksen selvityksessä todettiin, että kyseessä oli kokonaisharkinta. Epäselväksi kuitenkin jää, mitä seikkoja tässä kokonaisharkinnassa on punnittu ja millä perusteella harkinta päättyi kielteiseen lopputulokseen.

Selvityksessä todettiin myös, että kantelijan rangaistusajan suunnitelma oli keskeisimmän tavoitteen osalta lähtenyt etenemään vasta Mikkelin vankilassa. Selvityksessä ei yksilöidä tarkemmin, mikä tavoite oli kyseessä ja miten sen kanssa oli Mikkelin vankilassa työskennelty päätöksentekoon 13.9.2016 ja 9.1.2017 mennessä. Asiakirjoista ei käy ilmi, että rangaistusajan suunnitelman edistämistä ja edistymistä olisi millään tavoin arvioitu näitä päätöksiä tehtäessä.

Kantelija on vastineessaan kiistänyt sen, että rangaistusajan suunnitelman etenemistä olisi tapahtunut vasta Mikkelin vankilassa. Hänen mukaansa kaikkien rangaistusajan suunnitelman tavoitteiden katsottiin edenneen jo hänen Riihimäen vankilassa ollessaan. Rangaistusajan suunnitelmassa (päiväty 17.1.2017) on vain kahdessa kohdassa Mikkelin vankilassa ennen 9.1.2017 tehtyjä merkintöjä. Toisessa kohdassa on kyse Riihimäen vankilassa alkaneista ja Mikkelissä jatkuneista lukio-opinnoista. Toinen kohta on Ajattelu, käyttäytyminen ja asenteet, johon toteutuneeksi toiminnaksi on 10.11.2016 merkitty, että viikolla 47 on sovittu aloitettavaksi ajatteluun ja asenteisiin liittyvät rikoskeskustelut, ja 23.11.2016 merkitty, että elämänkaari/rikoskaarikeskustelut on käyty. Mahdollisesti arviointikeskuksen toteamus tavoitteen etene misestä viittaa tähän. Tämän tavoitteen edistäminen ei liene kuitenkaan sidoksissa nimen omaan Mikkelin vankilaan, vaan asiaa olisi voinut ja voinee työstää vastaavalla tavalla myös Riihimäen vankilan tai jonkin muun vankilan henkilökunnan kanssa.

Asia, johon annettiin **päätös 9.1.2017**, olisi voitu ratkaista myös toisin, jos asiassa olisi ollut Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskuksen suostumus siirtoon. Tähän päätökseen pätee kaikki se, mitä olen edellä todennut aiemman päätöksen osalta lukuun ottamatta sitä, että päätöksen perusteeksi on kirjattu, ettei Etelä-Suomen vankiloissa ole tilaa.

Asiassa jää epäselväksi, mihin tilan puutetta koskeva päätöksentekijän kirjaus perustuu. Kuten edellä kohdassa 3.1 selostetaan, asian valmisteluasiakirjoista ei löydy mitään merkintää siitä, että Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskukselta olisi tiedusteltu asiaa ja suostumusta sijoittamiseen. Tästä syntyy vaikutelma, että Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskuksen suostumusta ei olisi tiedusteltu ainakaan kirjallisesti, kuten pitäisi. Jos suostumusta on kysytty, asia olisi tullut myös kirjata.

Riihimäen vankilassa, jonne kantelija oli hakenut, on 223 vankipaikkaa. Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikössä laadittavan vankilukutilaston mukaan Riihimäen vankilassa oli 16.12.2016 kirjoilla 220 vankia ja 1.1.2017 kirjoilla 219 vankia. Kumpanakin ajankohtana kirjoilla olevista vangeista kolme oli valvotussa koevapaudessa, joten he eivät siten ole vieneet majoitustilaa vankilasta. Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksiköstä saadun tiedon mukaan Riihimäen vankilassa oli päätöksentekopäivänä 9.1.2017 kirjoilla 215 vankia, joista kolme oli valvotussa koevapaudessa. Vankilassa siis vaikuttaisi olleen tilaa. Tähän nähden perustelu "Etelä-Suomen vankiloissa ei ole tilaa" on ristiriitainen, vaikka Etelä-Suomen rikosseuraamusalueella kokonaisuutena tarkastellen säännönmukaisesti onkin enemmän vankeja kuin vahvistettuja vankipaikkoja.

Apulaisoikeusasiamies Pajuoja on päätöksessään 26.4.2016 (dnrot 125 ja 147/4/2015) katsonut, että suostumuksen antamista koskevat kielteiset ratkaisut tulisi perustella samalla tavoin kuin varsinaiset vangin siirtoa koskevat päätökset. Suostumuksen antamista harkittaessa tulisi siten arvioida yksilöllisesti kyseessä olevan vangin tilannetta ja mahdollisen siirron perustelta vuutta. Tämänkin vuoksi on selvää, että suostumuksesta päättävää arviointikeskusta tulee kuulla ja arviointikeskuksen kannanotto tulee dokumentoida.

Ymmärrän, että Etelä-Suomen rikosseuraamusalueen vankipaikat ovat yleensä täynnä. Vankisijoittelun periaatteet ja tavoitteet voivat kuitenkin jäädä jonkun vangin kohdalla toteutumatta, jos alue joutuu aina ilmoittamaan, ettei sen vankiloissa ole tilaa toiselta alueelta siirrettäville vangeille.

Se, että suostumusta ei ole annettu – jos asia on näin – kuvaa hyvin ongelmaa, joka syntyy, kun kantelijan on Etelä-Suomen rikosseuraamusalueelle olevista vahvoista siteistä huolimatta katsottu kuuluvan Itä- ja Pohjois-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskuksen sijoitettavaksi.

3.5.3 Sijoittelupäätös 21.2.2017

Kantelija kertoi lisäkirjoituksessaan 14.2.2017, että hänellä on 11.1.2017 lähtien ollut vireillä siirtoanomus Mikkelin vankilasta Länsi-Suomen rikosseuraamusalueelle avovankilaan Vanajan vankilan Ojoisten osastolle. Hän on kirjeensä 8.3.2017 liitteenä toimittanut tähän hakemukseen liittyviä asiakirjoja ja asiassa 21.2.2017 tehdyn kielteisen päätöksen.

Kielteistä päätöstä on perusteltu muun muassa sillä, että ei ole riittävän todennäköistä, että vanki noudattaa avolaitoksen järjestystä, ei syyllisty rikoksen eikä poistu luvatta.

Minulla ei ole perusteita katsoa, että arviointikeskus olisi ylittänyt sillä asiassa olevan harkintavallan tehdessään tämän kielteisen päätöksen.

3.5.4 Sijoittelupäätös 17.7.2017

Kantelija on lähettänyt lisäkirjoituksensa 25.7.2017 liitteenä useita asiakirjoja, muun muassa kielteisen sijoittelupäätöksen 17.7.2017 ja ilmeisesti tähän päätökseen liittyvän hakemuksensa 21.6.2017 sekä näihin liittyvän lausuntokoosteen (Mikkelin vankilan lausunto 21.6.2017) ja päätösesityksen (14.7.2017).

Tähän kokonaisuuteen mahdollisesti liittyvät ongelmat ovat tulleet jo edellä esiin aiempien päätösten osalta toteamassani. Minulla ei ole tältä osin aihetta ryhtyä erikseen toimenpiteisiin.

4 TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdissa 3.5.1 ja 3.5.2 esittämäni käsitykset Itä- ja Pohjois-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskuksen ja Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön tietoon.

Pyydän keskushallintoyksikköä toimittamaan tiedon tästä ratkaisustani muillekin arviointikeskuksille. Pyydän keskushallintoyksikköä myös ilmoittamaan 31.10.2018 mennessä, mihin toimenpiteisiin arviointikeskusten toimivallan epäselvyydestä toteamani on antanut aihetta.

Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni Itä- ja Pohjois-Suomen rikosseuraamusalueen arviointikeskukselle ja Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikölle.